

Sygn. akt IV Ka 233/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2017 r.

sprawy **S. L.**

syna C. i A. z domu M.

urodzonego (...) w Ż.

oskarżonego z art. 300 § 2 kk w związku z art. 301 § 1 kk w związku z art. 12 kk, art. 301 § 2 kk w związku z art. 12 kk, art. 586 ksh

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 29 grudnia 2016 r. sygnatura akt II K 128/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

1) uchyla orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności i o warunkowym zawieszeniu wykonania tej kary zawarte w pkt III i IV dyspozycji tego wyroku,

2) uchyla zaskarżony wyrok w punkcie II dyspozycji i na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 kpk postępowanie karne o przestępstwo z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk zarzucane oskarżonemu subsydiarnym aktem oskarżenia i przypisane zaskarżonym wyrokiem – umarza, a wydatkami w tej części obciąża oskarżyciela subsydiarnego M. S.,

3) w ramach czynu przypisanego oskarżonemu S. L. w punkcie I dyspozycji uznaje go za winnego tego, że w dniu 18 sierpnia 2008r. w R., działając z góry powziętym zamiarem, będąc (...) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wobec niewypłacalności grożącej tej firmie, uszczuplił zaspokojenie wierzyciela (...) Spółka jawna w Ś., w ten sposób, że przeniósł własność składników majątkowych (...) sp. z o.o. w postaci ładowarki (...) oraz maszyny budowlanej (...) na inna jednostkę gospodarczą – (...) Spółka z o.o. z siedzibą w R., tj. popełnienia występku z art. 300 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 233/17

UZASADNIENIE

Oskarżyciel substydiarny M. S. oskarżył S. L. o to, że:

I. w 2008 r. w R. i Ś., będąc (...) (...) spółki z o. o. z siedzibą w R., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udaremnienia orzeczeń sądów, w tym wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19 sierpnia 2008 r., sygn. akt VI GNc 75/08 i wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 listopada 2008 r., sygn. akt VIGC 94/08, udaremniał zaspokojenie wielu wierzycieli tej spółki, w tym (...) Sp. J., w ten sposób, że w marcu 2008 r. stworzył w oparciu o przepisy prawa nową jednostkę gospodarczą, tj. (...) spółkę z o. o., na którą w sierpniu 2008 r. przeniósł w drodze sprzedaży składniki majątku (...) spółki z o. o., a mianowicie maszynę budowlaną (koparkę) marki V (...) oraz ładowarkę T (...),

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 301 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie nie krótszym, niż od lutego 2008 r. do marca 2010 r. w R. i Ś., będąc (...) (...) spółki z o.o. z siedzibą w R., a następnie (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w sytuacji grożącej mu niewypłacalności oraz w celu udaremnienia orzeczeń sądów, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, wypłacił sobie oraz sobie i A. L. w formie przelewów na prowadzone dla nich rachunki bankowe kwoty: nie mniejszą niż 1.058.000 zł na rachunek bankowy o nr (...) oraz kwoty 962.000 zł i 906.900 zł na rachunek bankowy o nr (...), które to kwoty częściowo przeznaczone zostały na spłatę jedynie niektórych wierzycieli, czym działał na szkodę pozostałych, w tym (...) Sp. J,

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2016 roku, Sad Rejonowy w Świdnicy:

I. W ramach czynu opisanego w pkt. I jak wyżej oskarżonego S. L. uznał za winnego tego, że w okresie od 12 marca 2008 roku do 18 sierpnia 2008 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., która była dłużnikiem wielu wierzycieli, wobec niewypłacalności grożącej tej firmie udaremniał zaspokojenie wierzycieli, w tym (...) spółki jawnej w Ś. w ten sposób, że w dniu 12 marca 2008 roku utworzył nową jednostkę gospodarczą - (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., której był jedynym wspólnikiem, na którą w dniu 18 sierpnia 2008 roku przeniósł własność składników majątkowych (...) sp. z o.o. w postaci ładowarki T (...) oraz maszyny budowlanej (...), tj. występku z art. 301 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 301 § 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

II. W ramach czynu opisanego w pkt. II jak wyżej oskarżonego S. L. uznał za winnego tego, że w okresie od 8 kwietnia 2008 roku do 28 sierpnia 2008 roku w R., działając w ramach z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, jako (...) (...) sp. z o.o. z siedzibą w R., wobec grożącej tej spółce niewypłacalności, w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych, zasądzających należności na rzecz wierzycieli tej spółki, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, spłacał tylko niektórych z nich w ten sposób, że z rachunku bankowego prowadzonego dla spółki w (...) pod nr (...) zlecał przelanie zagrożonych zajęciem środków pieniężnych w różnych kwotach, m.in. w dniu 2 maja 2008 roku na kwotę 25.000 zł, w dniach 16 kwietnia 2008 roku, 16 maja 2008 roku i 25 czerwca 2008 roku na kwoty po 20.000 zł, 3 maja 2008 roku na kwotę 29.000 zł, 6 czerwca 2008 roku na kwotę 1.058.000 zł, 28 czerwca 2008 roku na kwotę 190.000 zł, w dniu 9 lipca 2008 roku na kwotę 40.000 zł i 38.000 zł, w dniu 28 sierpnia 2008 roku na kwotę 10.000 zł na rachunki bankowe założone na jego nazwisko w (...) o nr (...) oraz (...),

regulując następnie z tych wpływów należności tylko wobec niektórych wierzycieli (...) sp. z o.o., a działając na szkodę pozostałych, w tym (...) sp. jawna w Ś., uszczuplając ich zaspokojenie, tj. występku z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i za to na podstawie art. 300 § 2kkw zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku, połączył kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu S. L. w pkt I i II wyroku i wymierzył mu karę łączną roku pozbawienia wolności;

IV. Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku, warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, wymierzonej oskarżonemu S. L. w pkt. III wyroku, na okres 3 (trzech) lat próby;

Orzeczono ponadto o kosztach procesu.

Wyrok powyższy zaskarżony został apelacją prokuratora na korzyść oskarżonego.

Powołując się na przepisy art. 427 § 1 i § 2 kpk, art. 437 kpk oraz art. 438 pkt 2 i 3 kpk, apelujący wyrokowi temu zarzucił:

I. obrazę prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 55 § 1 kpk polegającą na orzekaniu w pkt II części dyspozytywnej wyroku w przedmiocie czynu z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, w ramach którego S. L. miał spłacać tylko niektórych wierzycieli z rachunku bankowego prowadzonego dla spółki w (...) pod nr (...) w wyniku przelewania zagrożonych zajęciem środków pieniężnych w różnych kwotach, m.in. w dniu 2 maja 2008 roku na kwotę 25.000 zł, w dniach 16 kwietnia 2008 roku, 16 maja 2008 roku i 25 czerwca 2008 roku na kwoty po 20.000 zł, 3 maja 2008 roku na kwotę 29.000 zł, 6 czerwca 2008 roku na kwotę 1.058.000 zł, 28 czerwca 2008 roku na kwotę 190.000 zł, w dniu 9 lipca 2008 roku na kwotę 40.000 zł i 38.000 zł, w dniu 28 sierpnia 2008 roku na kwotę 10.000 zł na rachunki bankowe założone na jego nazwisko w (...) o nr (...) oraz (...) i regulowanie następnie z tych wpływów należności wobec tych wybranych wierzycieli (...) sp. z o.o., podczas gdy zachowanie takie pozostaje poza granicą subsydiarnego aktu oskarżenia wyznaczoną przez opisu czynu znajdujący się w postanowieniu o umorzeniu śledztwa z dnia 28 grudnia 2011 roku, a nadto - przedmiot zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z dnia 22 sierpnia 2011 roku, w którym wskazano, że S. L. dopuścił się tego czynu, lecz w wyniku wypłacenia sobie dywidendy w kwocie 1.000.000 złotych,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w pkt I części dyspozytywnej wyroku, który miał wpływ na treść orzeczenia w tym zakresie, a polegający na uznaniu, że S. L. w wyniku już samego przeniesienia w dniu 18 sierpnia 2008 roku składników majątku (...) sp. z o.o. w postaci ładowarki T. (...) i (...) budowlanej (...) na rzecz (...) sp. z o.o. wypełnił znamiona czynu opisanego w art. 301 § 1 kk, podczas gdy w odniesieniu do tego występkę niezbędnym jest wykazanie, że wymieniony tworząc (...) sp. z o.o. w dniu 12 marca 2008 roku działał w zamiarze przeniesienia na rzecz tego podmiotu wspomnianych ruchomości, a czego Sąd nie uczynił,

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o umorzenie postępowania w zakresie czynu z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk opisanego w pkt II oraz o uniewinnienie S. L. od czynu z art. 301 § 1 kk w zw. z art. 12 kk opisanego w pkt I rozstrzygnięcia.

Apelację wywiódł także obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości. Powołując się na przepisy art. 427 § 2 kpk art. 438 pkt 2 i 3 kpk, obrońca zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 410 k.p.k. i 424 § 1 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku, a wynika z orzeczenia o winie oskarżonego tylko na dowodach obciążających i pominięcia dowodów korzystnych dla oskarżonego, bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska,

2. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 92 w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, a to przez przyjęcie, że oskarżony w zakresie zarzucanych mu czynów, z góry powziętym zamiarem podejmował działania w celu pokrzywdzenia wierzycieli, pomimo tego, że zebrane dowody wskazują, iż oskarżony prowadził działalność gospodarczą, nakierowaną na zysk, co nie wypełnia jednak znamion przestępstwa., zaś wynik finansowy - (...) Spółki z o.o. w I połowie 2009 r. był dodatni;

3. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego o zwrócenie się do Sądu upadłościowego o przedłożenie kwartalnych sprawozdań syndyka (...) Spółki z o.o., który zdaniami Sądu - zmierzał do przedłużenia postępowania, podczas gdy informacje tam zawarte w sposób nie budzący wątpliwości potwierdziłyby, że . syndyk masy upadłości nie dopatrywał się w transakcjach sprzedaży maszyn pomiędzy (...) Spółką z o.o., a (...) Spółką z o.o. żadnych nieprawidłowości ponieważ nie wytaczał powództw o uznanie ich za bezskuteczne, a co za tym idzie transakcje te nie zagraziły masie upadłości oraz zaspokajaniu wierzycieli

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na stwierdzeniu, że oskarżony będąc prezesem (...) Spółki z o.o., wobec niewypłacalności Spółki, w celu pokrzywdzenia wielu wierzycieli, utworzył nową jednostkę gospodarczą oraz przeniósł własność składników majątkowych (...) Spółki z o.o. / ładowarka T., maszyna budowlana (...) /, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, iż oskarżony nie miał orzeczonego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, zaś rozliczenie składników majątku nastąpiło na zasadzie kompensaty pomiędzy podmiotami za wykonane prace, zaś syndyk masy upadłości (...) Spółki z o.o. nie dopatrywał się w powyższych transakcjach naruszenia interesu upadłego oraz wierzycieli;

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na jego treść, poprzez uznanie, iż oskarżony w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, spłacał tylko niektórych z nich, w ten sposób, że z rachunku bankowego Spółki zlecał przelewanie środków na rachunek bankowy oskarżonego, a następnie z tego rachunku regulował należności tylko wobec niektórych wierzycieli, podczas gdy wiadomym jest, że podmioty gospodarcze mogą korzystać z rachunków pomocniczych, zaś bez zweryfikowania dat wymagalności poszczególnych płatności w zestawieniu z należnościami pozostałych wierzycieli nie sposób stwierdzić, czy następowało to z pokrzywdzeniem pozostałych, bądź też uszczupleniem należności, czy też oskarżony dokonywał płatności zgodnie z wymagalnościami poszczególnych należności;

6. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający istotny wpływ na jego treść poprzez przyjęcie przez Sąd, iż należność oskarżyciela posiłkowego żądana od (...) Spółki z o.o. nie zostanie zaspokojona, podczas, gdy z zeznań syndyka wynika, iż postępowanie upadłościowe nie zostało zakończone, zaś wobec wygranego sporu z (...) Spółką z o.o. należne wierzycielom wierzytelności zostaną w znacznej części zaspokojone, w tym również należność oskarżyciela posiłkowego

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego,
2. zasądzenie kosztów obrony z wyboru według norm prawem przepisanych, ewentualnie:
3. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje okazały się zasadne jedynie w części.

I tak, zasadnie podnosi skarżący prokurator, że w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. II części dyspozytywnej wyroku, kwalifikowanym jako występki z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza, a to brak skargi uprawnionego oskarżyciela – art. 17 § 1 pkt 9 kpk

w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 kpk – z uwagi na brak tożsamości tego czynu z czynem będącym przedmiotem postępowania przygotowawczego.

Analiza akt sprawy, w tym zwłaszcza treści zawiadomienia pokrzywdzonego o popełnieniu przestępstwa i opisu czynów tam zawartych, treści postanowień prokuratora o umorzeniu śledztwa w sprawie i zakresu działań sprawczych objętych tymi decyzjami procesowymi, treści zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego na pierwsze umorzenie postępowania (zarzuty obejmowały kwestię wypłaconej dywidendy, zadłużenia spółki (...)) i prowadzonych postępowań egzekucyjnych, powołania nowego podmiotu gospodarczego i zbycia na niego majątku, zaniechanie badania historii rachunku bankowego co do faktu wypłaty dywidendy) oraz dalszych czynności procesowych podjętych w sprawie, w tym postanowienia prokuratora o powołaniu biegłego dla stwierdzenia czy oskarżony udaremnił zaspokojenie M. S. przez zbycie składników majątku (...) innemu podmiotowi, pozwala stwierdzić, że działania oskarżonego, co do których sąd I instancji rozstrzygnął w punkcie II dyspozycji wyroku, nie były badane w toku śledztwa i nie stanowiły jego przedmiotu. Przekonuje o tym inny czasookres czynu zarzuconego subsydiarnym aktem oskarżenia i przypisanego wyrokiem a także inny sposób działania oraz różne czynności wykonawcze – aniżeli te wynikające z postanowień prokuratora o umorzeniu śledztwa. Jest to zatem zupełnie odmienny czyn, co do którego nie prowadzono wcześniej postępowania ani nie obejmowano decyzjami kończącymi to postępowanie, Powyższe świadczy o zarzuceniu aktem oskarżenia czynu innego aniżeli ten, który był przedmiotem śledztwa, a zatem nie został zachowany wymóg tożsamości czynów. W tym stanie rzeczy uznać należało, że oskarżyciel subsydiarny zarzucił w akcie oskarżenia dodatkowy, inny czyn, aniżeli ten, będący przedmiotem umorzonego śledztwa. Brak tożsamości czynów, stwarza zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej, co obliowało do uchylecia zaskarżonego wyroku w tej części i umorzenia postępowania o przypisanym występku.

W dalszej kolejności, sąd odwoławczy przychyła się do stanowiska obu apelujących kwestionujących możliwość przypisania oskarżonemu występku z art. 301 § 1 kk, tak jak uczynił to Sąd Rejonowy w pkt. I dyspozycji wyroku.

O ile bowiem, sąd ten prawidłowo ustalił, że oskarżony w dniu 18 sierpnia 2008 roku przeniósł własność składników majątku spółki (...) w postaci ładowarki T. (...) i maszyny budowlanej (...) na rzecz (...) Sp. z o.o., będąc jedynym udziałowcem tych spółek oraz, że w dniu 18 marca 2008 roku oskarżony zarejestrował nowy podmiot gospodarczy w postaci tejże spółki (...), o tyle Sąd ten jednocześnie nie wykazał, że oskarżony utworzył ten nowy podmiot w celu i z zamiarem przeniesienia na niego majątku. Tymczasem, dla przyjęcia odpowiedzialności dłużnika w ramach art. 301 § 1 kk niezbędne jest wykazanie, że swoją wolą sprawczą obejmował jednocześnie oba znamiona, to jest chciał stworzyć podmiot gospodarczy w celu wykorzystania go do przeniesienia składników swego majątku ze szkodą dla wierzycieli, albo godził się na to. Nie jest konieczne, aby dłużnik obu czynności dokonał jednocześnie, a więc można jednostkę gospodarczą utworzyć wcześniej, jeśli tylko w momencie jej tworzenia, sprawca posiadał ów zamiar.

Wyrokując w zakresie przedmiotowego czynu, sąd I instancji ustalił, że oskarżony zawiązał przedsiębiorstwo (...), które miało działać w branży deweloperskiej, natomiast nie ustalił i nie wykazał, aby w dacie powstania tej spółki (12 marca 2008 r.) S. L. przyświecał zamiar utworzenia jej w celu przeniesienia składników swojego majątku ze szkodą dla wierzycieli, w tym pokrzywdzonego.

Ponieważ czynności wykonawcze ujęto w przepisie art. 301 § 1 kk bardzo wąsko a nadto niezbędnym było udowodnienie celowego i świadomego działania sprawcy, zaś sąd orzekający nie wykazał powyższego (i nie jest to możliwe obecnie tak z uwagi na materiał dowodowy jak i wniesione na korzyść apelacje), to niemożliwe było przypisanie oskarżonemu zachowania typizowanego w omawianym przepisie.

Zdaniem sądu odwoławczego możliwe natomiast było w ramach tego zarzutu, zakwalifikowanie działania oskarżonego jako wyczerpującego znamiona ustawowe przestępstwa określonego w art. 300 § 1 kk. Jest bowiem bezsporne, że oskarżony w dniu 18 sierpnia 2008 r. zbył składniki majątku Spółki (...) na inną jednostkę gospodarczą, mając pełną świadomość niewypłacalności grożącej tej spółce (w lipcu 2008 r. zgłoszono pierwszy wniosek o upadłość (...)), utrata płynności finansowej, doszło do wszczęcia kilkudziesięciu postępowań egzekucyjnych komorniczych – np. Komornik w O. wszczął egzekucję w oparciu o tytuł wykonawczy z 12.08.2008 r., komornik w R. w sumie wszczął 67

postępowań, poczynawszy od 1.08.2008 r., w lipcu 2008 r. pokrzywdzony M. S. wezwał oskarżonego do zapłaty zaległych faktur), a skutkiem takiego zachowania było co najmniej uszczuplenie zaspokojenia pokrzywdzonego jako wierzyciela, przez co należy rozumieć uniemożliwienie zaspokojenia jego roszczenia w jakiegokolwiek części, ale nie w całości. Oskarżony miał zarówno wiedzę jak i świadomość wielkości długu względem pokrzywdzonego oraz wymagalności jego uregulowania, zwłaszcza, że w dniu 19 sierpnia 2008 r. wydano nakaz zapłaty w sprawie GNe 75/08, kwoty 616.321,00 złotych od Spółki (...) na rzecz M. S..

Z uwagi na to (co wynika z opinii biegłego k. 938), że ujemne saldo należności i zobowiązań na koniec 2009 r. w wysokości – 743.419, 45 złotych, pozwalało mieć nadzieję na spłatę znacznej części zobowiązań wierzycielom pozostającym nawet na końcu klasyfikacji oczekujących, a także z uwagi na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z 18 maja 2009 r, sygn. akt XII Gu 21/09, którym ogłoszono upadłość spółki obejmującą likwidację jej majątku i fakt, że na liście wierzytelności w postępowaniu upadłościowym została uwzględniona należność (...) w kwocie 688.155, 60 złotych, sąd odwoławczy przyjął, że zachowanie oskarżonego nie wywołało skutku w postaci udaremnienia zaspokojenia wierzyciela – pokrzywdzonego w tej sprawie.

Wymierzona za ten czyn kara jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu i jako taka spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.